

V poli stojí trnina

Dagmar Andrtová-Voňková

V poli stojí trnina
vyrostla tam jediná
a tam vdova jaj mladá
porodila synky dva
hej

A jak je porodila
do hedvábí zavila
do lodičky vložila
po Dunaji pustila
hej

Oj vy břehy vysoké
netiskněte synky mé
oj vy bílé písečky
nakrmte mé synečky
oj ty tichý Dunaji
synečky mi ochráni
ej

Uplynulo dvacet let
po synáčcích ani sled
v jednadvacátém roku
vyšla vdova pro vodu
hej

Jak brát vodu začala
voda v řece stoupala
a jak vodu nabírá
lodička k ní připlouvá
hej

Na lodičce chlapci dva
krásní mládenci oba
a jen vdovu uviděli
vesla z rukou zahodili
z lodi na břeh vyskočili
jako by ji dávno znali
hej

Do domu je pozvala
hostinu přichystala
a když se tma setměla
s nejhezčím se poměla
hej

A když ráno vstávala
synáčky své poznala
po mateřském znamení
jaké Pán bůh nemění
hej

Proklatá buď hodina
když šla matka za syna
joj z města měšťanka
po příjmení Vermjanka
hej

V poli stojí trnina
vyrostla tam jediná
a tam vdova jaj mladá
pod dvěma kamenama
hej